

منظروی چند راجع به مسائل مربوط به آب در یک کشور صنعتی

* نویسنده: ایوان شر Ivan Chéret

ترجمه: دکتر رضا حقیقت

شهرهای بدون آب

در کشور فرانسه در کلیه فصول باران میبارد. بهاران خیس که کاهی مبدل به تابستانهای "ضایع شده" میگردند، همچنین فصول پائیزی که از تنبدادها غنی بوده و زمستانهایی که بیش از آنچه سرد باشد مرطوب هستندروند زندگی را تشکیل میدهند. "در اینجا عقیده موافق شدن با خطر کمبودی آب امری کاملاً" شعر منطقی بنظر میرسد. اگر آفریقا یا اسرائیل با چنین مسئله‌ای آشنا هستند امکان آن هست... ولی در کشور ما چرا؟

معذالک چه تهدیدهایی در راه تامین آب برای ما وجود دارد! شیرآب این مظہر آسایش، استفاده از آن چنان سهل و متداول است که حتی مورد توجه نیز قرار نمیگیرد. آیا امروزه این شیرآب نیز در معرض سوءظن قرار ندارد؟ در سینما، برروی نوارهای تبلیغاتی شیرآبی را نشان میدهند که از آن آب بمقدار فراوانی در داخل یک وان زیبائی زیر نظر یک پسر بچه متحیر جریان دارد، در حالیکه توضیح دهنده تاکید مینماید: "مسائل مربوط به شیرآب مورد توجه هیچکس نیست، هیچکس آب شیر را دوست ندارد" - از طرف دیگر در بعضی از شهرها

* مهندس و رئیس بخش راه و ساختمان، مامور و نماینده دولت برای تنظیم مرز و بوم.

نفر به مرز / ۳۰۰/۰۰۰ نفر رسیده است ؛ شبکه توزیع آبی که در سال ۱۸۸۴ بنا شده بود هرگز قادر به خدمت بنحو رضایت‌بخشی نمی‌باشد ؛ کلیه تجهیزات بایست دگرگون گردد .

دید آزاد بر روی شط

در داخل اتوبوسی که سن Seine Chatou را بطرف شاتو در نزدیکی پاریس سیر مینماید ، افراد در تعجب فرو می‌روند : " شما در آن پائین متوجه توده‌های سفیدی که بر روی آب شناور هستند شده‌اید ؟ گوئی توده بزرگی ازیخ بر روی آب شناور می‌باشد این توده بزرگ چیست واز کجا می‌آید ؟ " . در فصل پائیز رود سن آب فراوانی را از خود عبور میدهد، ولی در فصل تابستان منحصراً " به کمک تعدادی سد می‌باشد که مانند لوار Loire و یا دورانس Durance برشته باریکی تبدیل نمی‌شود که بطور مارپیچی در وسط یک بستر شنی جریان می‌یابد . بنظر میرسد سن ارتفاع زیادی داشته باشد ولی آب کمی در آن جریان دارد؛ در این رود بمیزان فراوانی آب فاضلاب وجود دارد . چه تعداد هستند کسانی که میدانند کف سفیدی که شط با خود حمل مینماید ناشی از شستشوی طوفی می‌باشد که روز قبل تا شامگاه انجام شده‌اند ؟ چه تعداد هستند افراد واقعی که میدانند این رود حمال فضولات خود آنها می‌باشد .

در همین هنگام در کناره‌های رود مستغلات با شکوهی را در پائین دست پاریس بنا مینمایند و تبلیغات موقعیت و دید آزاد آنها را بر روی شط می‌ستایند . چه عاملی باعث شده است که زندگی کردن بر روی سواحل یک رودخانه بعنوان یک عامل تشخّص در پاریس همانند نیویورک ، در مسکوهای مانند کلن قلمداد گردیده است ؟ در زمان سابق در شهرها از دید دهقانانی که نزدیکی‌های از کود حیوانی زندگی می‌کردند متعجب می‌شدیم .

آب دارای طعم بخصوصی می‌باشد، و روی همین اصل بسیاری از خانمهای خانه‌دار برای خریدن آب نزد بقال گذر خود می‌روند ، آبیکه گاهی مسافت ۵۵ کیلومتر را با ترن و یا کامیون طی نموده است، و گاهی هزار برابر از آب شیر گرانتر می‌باشد . در پاریس رقم تجاری ناشی از فروش آبهای در بطری شده هم اکنون برابر با رقم توزیع عمومی آب می‌باشد . در حالیکه آب تامین شده از منبع دوم با حجمی هزاران بار بیشتر جریان داشته و برای تهییه آن که آبی بدون طعم و غیرقابل انتقاد می‌باشد هزینه بسیار کمتری لازم است . . .

در تابستان هر سال خوانندۀ روزنامه‌ها شاهد منظری دیگر از مسئله مربوط به آب می‌باشد .

ساحل لاجوردی Côte d'azure ، جائیکه بمیزان جمعیت در بعضی از نقاط آن، بخصوص در طول تابستان دو یا سه برابر می‌گردد ، هرگز تا این حد از قحطی آب در مضيقه نبوده است . در شهر تولون Toulon هر روز / ۲۰۰/۰۰۰ نفر از ساعت ۱۸ تاسیپیده دم از آب محروم هستند .

در شمال و در شرق منطقه پاریس ، نقطه اوج هجوم افراد بست ساحل، مصادف با تقلیل فصلی جمعیت در سراکز بزرگ صنعتی و شهری می‌باشد ؛ وضعیکه موجب می‌گردد این مناطق بتوانند بدون برخورد با مشکل فراوان دوره کاهش آبهای را در تابستان تحمل نمایند .

شهر گرونبل Grenoble در داخل دره‌ای در مصب دو رود بزرگ آلبی و در پای سه توده کوهستانی بنا شده است . این شهر توسط بچالهای طبیعی و چشممه‌سارهای احاطه شده است، و در کلیه فصول آب در منطقه بسیار فراوان می‌باشد . تا چندی قبل وضع آب در مجتمع‌ها بیز چیز می‌بود ؛ ولی بعد از پایان حینگ این شهر گسترش بافتیه ، مستغلات ۱۵ و ۲۰ طبقه حایکریان خانه‌های پنج طبقه‌ای قرن گذشته گردیده‌اند، جمعیت از / ۶۰/۰۰۰

اجتماعاتی نیز وجود دارند که برای آنها این مسئله حل شده است ؟ جریان آب را توسط پوششی از بتن می‌پوشانند و می‌گویند این اقدام حائز سه مزیت است :

شرط را نمی‌بینیم ، بوى بد آنرا حس نمی‌نمائیم ، و میتوانیم اتوموبیل‌مان را بر روی آن پارک نمائیم . آیا پاریس از این نوع تلاش‌ها در امان خواهد ماند ؟ دیدار بقیامت ای شطرزیبا که شهر را آن چنان زیبا نموده بودی و آن از تو یک گنداب ساخت .

شهر آرل Arles به بینندگان همانند ساکنین خود آن رویائی را عرضه مینماید که بدرستی شهرت پیدا کرده است . سر در کلیسا سان تروفیم Saint - Trophime اشیاع عقایق رومیان ، مسیری که در دو طرف آن گورهای گالوها - رومیها (Gallo - Romans) قرار دارد ، همچنین نور خورشید آستان آبی رنگ و عظمت رن Rhôن آب شهر از زن تامین می‌گردد .

اکنون به شکوه ایکه بوسیله نماینده شهردار در شورای مجلس شورای ملی بیان شده است گوش فرا دهیم ۱ : " کارخانه آب شهر آرل در جریان جنگ اخیر بمباران شده ، ویران شدید ، در این هنگام مطالعات تکنیکی شهرداری راهداشت نمودند . تادستور ساختن مجدد آنرا صادر نموده ، تا به تداوی آبی پردازد که مستقیماً از رود Rhôن رن پمپاژ می‌گشت . تصفیه و ازن دادن با آب شط باعث گردید که برای استفاده‌های انسان آبی قابل شرب نهیه گردد که دارای طعم و بوی بخصوصی نباشد .

ولی از آغاز سال ۱۹۴۸ افرادی که از این آب تغذیه می‌کردند مساهده نمودند که آب در بعضی از ادوار ، بویزه در دوره کاهش آب شط دارای بوی محسوسی بوده و طعم فنل و کلر میداشت . سبزیجاتی که در این آب پخته می‌شدند برای مصرف نایاک بودند ،

۱ -- مجله رسمی ۱۷ اکتبر ۱۹۶۳ مشاجره مجلس شورای ملی

است .

۱- انتهی متوسط ماهیانه رودخانه ها که به هزار لیتر/ ثانیه بیان گردیده

چندین ده هزار نفر از ساکنین مورد تهدید میباشد، شهرهای مانند آرل که از چنین آلودگی آسیب دیده‌اند، بطور غیر قابل اجتناب و در کوتاه‌ترین مدت میباشد از برداشت آب آشامیدنی خود از داخل شطها و رو دخانه‌ها اجتناب ورزند؟ امریکه لازم‌اش ترک کارخانجات موجود تداوی آبهای میباشد، کارخانجاتی که برای آنها صدها میلیون فرانک قدیم سرمایه‌گذاری شده است . . .

ولی چه کسی بایست این غرامت را بپردازد ؟

دریای آبی و یا سرخ

کاسیس Cassis در مجاورت مارسی Marseille شهر کوچکی است در ساحل دریا در تهیک خلیج، در چشم‌اندازی بی نظیر از تپه‌های گل سفید که از صنوبرها و تاکستانها پوشیده شده‌اند . دیوار بلند و لخت کاپ‌کانای Cap-Canaille که بلندترین دریابار فرانسه میباشد بر آن مسلط است . در اصل بندری است برای صید . کاسیس دلربائی خود را مدیون هزاران نفر از اهالی مارسی میباشد که در آنجا در فصل زمستان همانند تابستان زندگی میکنند . این شهرزیبا هر سال در فصل تعطیلات جمعیت توریستی بیشتری را میپذیرد .

در چندین ده کیلومتر آنطرف‌تر در گاردن Gardanne در داخل اراضی، یک مجتمع عظیم صنعتی بوکسیت را بمنظر ساختن آلومینیم از آن تصفیه مینماید . کلوخه‌معدنی منحصراً از آلومینیوم تشکیل شده است لذا بعد از استفاده از آن بقایائی برجای میماند که بشكل گلهایی بر نگ سرخ میباشد، این گلهای می‌بایست در محلی انباشه شوند .

تا چندی پیش مجتمع موفق شده بود جائی را بوبیزه در رشته جبال آلبی برای خود پیدا نماید، زمینهایی که دارای حواشی مرتفع بوده و مواد زائد خود را در پشت سدهایی که

حیوانات، سگ‌ها و بوبیزه‌های سبها از آشامیدن آن امتناع میورزیدند . بعد از اقدامات مکرر و دخالت‌های مختلف به نزد مسئولین کار آزموده، بعد از تجزیه‌های بیشمار، کنترل‌ها و بازجوئیها، و بعد از انتخاب یک کارشناس توسط وزارت سلامتی، بنظر میرسید که منشاء اصلی آلودگی مشاهده شده ناشی از کارخانه پروژیل Progil واقع در ناحیه دریون دوکلکس Pont de Claix در بخش ایزه Isère بوده باشد که علاوه بر ساخت مواد شیمیایی مختلف بساختن ترکیباتی برای ریشه‌کن نمودن علفها میپرداخت . این کارخانه فاضل‌آبهای صنعتی خود را بداخل دراک Drac شاخه ایزه Isère سرازیر مینمود . لازم‌ست اشاره نمایم که تاریخ شروع ساخت این محصول جدید توسط کارخانه پروژیل در اوت ۱۹۴۸ دقیقاً "صادف با زمانی بود که ساکنین ناحیه آرل شروع با ظهور ناراحتی نمودند". با اینکه از گرونوبل تا آرل راه طولانی‌ای در پیش میباشد . . .

بعد از آن تاریخ اقدامات احتیاطی معمول گشتد . کارخانه مورد نظر طرح توسعه‌ای را در جهت نیل‌بهار بین بردن آلودگی بمبلغ چندین میلیون فرانک جدید بمرحله اجرا گذاشت؛ ولی آلودگی‌هنوذ ادامه دارد . دره‌رن وایزه Isère بمیل ساکنین خود آن مناطق یک محور صنعتی مهمی گردیده است . سالی نیست که یک صنعت بزرگ بر روی سواحل شط مستقر نگردد، سالی وجود ندارد که یک سد مجهز به سر ریز نامگذاری نشده و کشتیرانی‌گسترش پیدا نماید . علیرغم کوشش‌های قطعی متاسفانه آلودگی پیشرفت مینماید . شهرهایی مانند آرل مجبورند آب مورد نیاز خود را در جائی دیگر جستجو نمایند، در جریانهای آبی که کمتر از آلودگی آسیب دیده‌اندو در سفره‌های آب‌زیز مینی . باز هم بسخنان نماینده شهردار گوش فرا میدهیم :

"از آنجائیکه این مسئله بشدت حاد میباشد، زیرا سلامت

بدین منظور احداث گردیده بودند تخلیه می نموده . ولی از چشم اندازهای مناسب کلا " استفاده شد . در این صورت لارم بود راه حل دیگری جستجو گردد . بلا فاصله بدریاکه بسیار سریع است می آندهشند . مگر شطرُن مانند هزاران شط دیگر دنیا هر سال میلیاردها تن خاک و سنگ کنده شده از کوهستانها را بدریا حمل نمی نماید ؟ بنابراین بفکر کاسیس میافتد ، به عمق دریا به پهناوری آن ، به گودالی که در این محل وجود دارد . گلهای ساکنین اند ، سنگینتر از آب دریا ، آنها را بوسیله یک لوله در مسافتی زیاد وارد پهنه دریا نموده در عمق رها میسازیم . این گلهای سیس بر روی ته دریا که شب زیادی دارد سُر میخورند و هرگز شخصی موفق به روئیت آنها نخواهد گردید .

ولی ساکنین منطقه در اضطراب فرو میروند . آیا بربانهای دریائی آنها را بالا نمی آورند ؟ آیا این گلهای باعث مرگ ما هیها نخواهند گردید ؟

بحث‌ها زهر آگین می‌شوند . اهالی کاسیس یکجا قیام مینمایند . میتینگ‌ها باعث تجمع توده‌های مردم می‌گردند . کنفرانس‌های مطبوعاتی داده می‌شوند . ژان رستاند Jean-Rotand شخصا " بكمک افراد آمده و دلایل " جنگ بیولوژیست‌ها را علیه !ین تجاوزها که منجر به مرگ طبیعت می‌گردند " عنوان مینماید . واکنش سالم است ولی چرا منحصرا " متوجه مجتمع‌های صنعتی گردیده است . چرا این واکنش شهرهای مانند مانتون Bayonne واقع در سریر Cerbère و باپون Menton واقع در دونکرک Dunkerque را در برنمی‌گیرد ؟ شهرهای که تقریبا " همگی آبهای زائد خود را بدون تداوی بدریا سرازیر مینمایند ؟

مرکز هماهنگی مطالعات محیط زیست

۱۱۸